

3. Employment Act 1982 // Butterworth employment handbook/ Ed. by Peter Wallington. -L.- Butterworth, 1987.-P.109-122. 3
4. Hepple B.A., Fredman S. Labour relations a. industrial law in Great Britain.- Deventer etc.: Kluwer law a. taxation Publishers, 1986.- 295 p. 185

Калініченко Зоя Дмитрівна,

кандидат економічних наук, доцент
Дніпропетровського державного
університету внутрішніх справ

Кільдянкін Марина Дмитрівна,

здобувач вищої освіти юридичного факультету
Дніпропетровського державного
університету внутрішніх справ

РЕФОРМИ, ЯК ЗАСІБ ЗБЕРЕЖЕННЯ МАКРОЕКОНОМІЧНОЇ СТАБІЛЬНОСТІ УКРАЇНИ

Макроекономічні аспекти стабільності господарського механізму держави та проведення політико-правових і соціально-економічних реформ є актуальними для економічної системи України, її подальшого розвитку. На увагу заслуговують дослідження правового поля впливу на макроекономічну стабільність у зв'язку із потребою розвитку економічної системи України. Базові позиції країни ще слабкі, потрібно впроваджувати масштабніші реформи в усіх сферах життя. Очікується, що свої результати вже найближчим часом дадуть запроваджені реформи в державному управлінні, освіті, системі охорони здоров'я, пенсійному забезпеченні.

Однією із найбільш очікуваних реформ у суспільстві є судова реформа, бо всі сподіваються на відновлення справедливості, покарання та самоочищення. До створення антикорупційного суду вирішено вперше в українській історії залучити міжнародних експертів, що виступають із незалежною оцінкою кандидатів та забезпечують неупередженість процедури.

На часі крім судової реформи та зниження рівня корупції – зміни в управлінні державним майном, в залученні інвестицій, в посиленні дерегуляції та децентралізації в країні. Сьогодні перед Україною стоять великі загрози. Ріст економіки дуже незначний. На 2019 рік заплановано 3% економічного зростання, тоді як вже в середньостроковій перспективі необхідно мати 5 і більше відсотків зростання.

Макроекономічна стабільність — це складна комбінація внутрішньо- та зовнішньоорієнтованих заходів, які, відбиваючи діалектику частини й цілого, визначають сутнісні особливості ендогенних соціально-політичних і економічних акцій у конкретний момент розвитку економічної системи на інноваційних засадах [1, с. 27].

Термін «макроекономічна стабільність» національної економіки пов'язується з мінімальним впливом зовнішніх чинників, що, в свою чергу, збільшує можливості для сталого зростання. Макроекономічна стабільність забезпечує стійкість проти валютних і процентних коливань на світовому ринку. Це необхідна, але недостатня вимога для економічного росту. В Україні

Особливими умовами на сьогодні ще є великий борговий тягар і некерована інфляція, які можуть викликати економічну кризу та обвал ВВП. Та навіть в таких умовах МВФ і ЄС роблять акцент на макроекономічну стабільність [2].

Макроекономічна стабільність означає:

по-перше, економічне зростання, тобто підвищення ефективності виробництва із застосуванням досягнень науки і техніки;

по-друге, повну зайнятість — забезпечення робочими місцями усіх, хто бажає і здатний працювати;

по-третє, стабільний рівень цін, оскільки зростання рівня цін ускладнює господарські зв'язки економічних суб'єктів, знижує реальні доходи населення і знецінює заощадження;

по-четверте, досягнення рівноваги у зовнішньоекономічних зв'язках, що відповідно відображається у стабільному курсі національної валюти та активному сальдо платіжного балансу [2].

Україні потрібна довготривала макроекономічна збалансованість для забезпечення процесу євроінтеграції. Завдяки збалансованості економіки в часовому вимірі регулюють інфляцію, зміну ставки валютного курсу і рівень банківських відсотків за кредитами. [3].

Сьогодні, за оцінками Міжнародного валютного фонду, сукупні інвестиції в українську економіку становлять 19% ВВП. Це один з найнижчих показників серед країн ЄБРР і найнижчий серед країн з порівняним рівнем доходу. Прямі іноземні інвестиції становлять лише 2% ВВП [2]. Це також один з найнижчих показників в регіоні. Практично у 2017-2018 рр. інвестицій в Україну майже не надходило, навіть якщо порівнювати не з надспішними 2004–2007 рр., а з умовною стагнацією 2011–2013 рр. За оцінками Організації економічного співробітництва та розвитку, лише у результаті застосування легальних схем мінімізації «високоподаткові» країни щорічно втрачають сотні мільярдів доларів. З метою боротьби з агресивним податковим плануванням міжнародними компаніями, члени G20 ініціювали Проект BEPS, тобто план боротьби з ухиленням від оподаткування та виведенням грошей в офшори, до якого з січня 2017 року приєдналась і Україна. Протидія розмиванню податкової бази (BEPS) та виведенню прибутків за кордон зустрічає серйозний опір з боку інтересів власників великого бізнесу, представлених у парламенті. Це знову питання проведення правових реформ.

Для інвестицій потрібні макроекономічна стабільність і реформи. Так, Україні вдалося укласти короткострокову угоду з МВФ, яка практично повністю покриває потреби в зовнішньому фінансуванні в 2019 році. Інфляція продовжує знижуватися, хоча і залишається високою – 9,8% за 2018 рік [2]. Та головне – не зупиняти проведення політико-правових і соціально-економічних реформ.

Приватизаційна реформа: на початку 2018 року ухвалено Закон «Про приватизацію», що спрощує процедуру приватизації: тільки дві групи об'єктів приватизації (мало- та великомасштабна приватизація) замість шести, тільки два типи аукціонів замість п'яти і т.д. Таким чином, маломасштабна приватизація проводиться виключно шляхом онлайн-аукціонів, а саме через електронну платформу ProZorro, яка вже дозволяє здійснювати продаж та оренду державного майна швидко та прозоро.

Завершено розподілення державних підприємств за групами для подальшої процедури приватизації. На 2019 рік запланована приватизація великих підприємств.

Реформа державного управління пов'язана з затвердженням нового стратегічного планування в рамках середньострокових пріоритетних дій Уряду до 2020 року. Проводиться реорганізація в міністерствах, інших урядових органах, введено позиції близько 800 фахівців з питань реформ.

Земельна реформа: разом зі Всесвітнім Банком розроблена концепція Національного ринку землі. Затверджена Державна програма з розвитку фермерства на 2018-2020 рр.

Боротьба з корупцією: в Україні ведеться робота з подальшої дерегуляції бізнесу, зменшенню корупції в адміністрації податків, широкого впровадження системи держаних закупівель. За підрахунками, тільки завдяки роботі ProZorro Україна заощадила у 2018 році близько 700 млн євро.

Закупівлі медпрепаратів стали ефективнішими, і теж заощадили бюджетні кошти; водночас, ціни на деякі препарати стали нижчими.

Посилено вимоги щодо декларації майна державних чиновників.

Майже повністю сформовано державну антикорупційну вертикаль: від запобігання (НАЗК) до боротьби (НАБУ, САП). Створення спеціалізованого Вищого Антикорупційного Суду України стало реальним після ухвалення Верховною Радою України Закону України «Про Вищий антикорупційний суд».

Проведені значні зміни в податковій сфері. Покращено податкове управління, включаючи автоматичне відшкодування ПДВ.

Децентралізація є однією з найуспішніших на сьогодні реформ в Україні та такою, що наближається до успішного завершення. На сьогодні сформовано 710 об'єднаних територіальних громад, які представляють 30% території України, та 14% її населення. Місцеві бюджети продовжують зростати, і становлять вже майже 51,2% зведеного бюджету.

Україна залишається послідовною в своїх діях, спрямованих на утвердження демократичних інституцій та верховенства права, боротьби з корупцією, модернізації економіки та інфраструктури, підвищенні добробуту населення. Імплементация Угоди про Асоціацію між Україною та ЄС залишається серед ключових пріоритетів. ЄС став головним економічним партнером України: його частка у зовнішньоторговельному обороті 41,3%.

Головні пріоритети на 2019 рік:

- боротьба з корупцією, включаючи запуск Вищого антикорупційного суду;
- приватизація та ефективне управління державними підприємствами,
- модернізація інфраструктури,
- реформа енергетичного сектору,
- підготовка до земельної реформи та підтримка аграріїв,
- подальша боротьба з корупцією, укріплення верховенства права,
- подальша реалізація вже діючих реформ.

Слід визнати, що на шляху до успіху в євроінтеграції має бути зроблено значно більше, ніж було досягнуто. Основи макроекономічної стабільності вбачаються у застосуванні соціально-орієнтованих реформ макроекономічного впливу. В Україні ще спостерігається стан макроекономічної нестабільності, спричинений насамперед значним податковим тиском, станом платіжного балансу та зовнішньої торгівлі, наявністю несприятливого бізнес-середовища, що в свою чергу впливає на інвестиційну і євроінтеграційну привабливість країни.

Бібліографічні посилання:

1. Ситник А. Ухвалення закону про Антикорупційний суд — важливий крок на шляху до створення в Україні незалежної судової інституції URL.:<https://nabu.gov.ua/novyny/uhvalennya-zakonu-pro-antykorupciynu-sud>
2. Підсумки засідання Національної ради реформ України URL.:<https://fsr.org.ua/news/pidsumky-zasidannya-nacional-rady-reform-ukrayiny>
3. Про Концепцію судово-правової реформи в Україні / Постанова Верховної Ради від 28.04.1992 № 2296-XII URL.:http://ligazakon.ua/1_doc2

Косяченко Ксенія Едуардівна,

кандидат юридичних наук, старший викладач
кафедри цивільно-правових дисциплін
юридичного факультету
Дніпропетровського державного університету
внутрішніх справ

**РЕГУЛЮВАННЯ ПРАВОВОГО СТАТУСУ НЕПРИБУТКОВОЇ ОРГАНІЗАЦІЇ,
ЯК ВИДУ БЮДЖЕТНОЇ УСТАНОВИ, В УКРАЇНІ**

Бюджетні установи займають провідне місце серед усіх суб'єктів фінансового права. Від належного здійснення покладених на них завдань та функцій залежить ефективність реалізації грошових фондів держави, як на стадії виконання бюджету, що забезпечує діяльність законодавчих та виконавчих органів, які виробили і затвердили нормативні акти щодо планування доходів і видатків, а також на інших стадіях бюджетного процесу. Функціонування держави обов'язково обумовлює виникнення фінансових відносин. За умов розвитку ринкової економіки відбуваються певні зміни не тільки щодо ролі, а й стосовно змісту та цілеспрямованості контрольної діяльності певних органів держави [1, с.167].

Здійснення економічної, соціальної та інших важливих функцій держави через розгалужену систему органів державної влади та її установи потребують надання їм відповідного правового статусу. Відповідно до статті 47 Бюджетного Кодексу України (далі БК України) Міністерство фінансів України "здійснює загальну організацію та управління виконанням Державного бюджету України", а також у межах своєї компетенції воно забезпечує його виконання, концентрацію фінансових ресурсів у пріоритетних напрямках соціально-економічного розвитку держави, ефективне використання бюджетних коштів, здійснює контроль за цільовим використанням коштів державного і місцевих бюджетів тощо. Безпосереднє здійснення видаткової частини бюджету відбувається через розпорядників бюджетних коштів, якими є установи в особі їх керівників, уповноважені на отримання бюджетних асигнувань, взяття бюджетних зобов'язань та здійснення видатків з бюджету [2, ст. 189].

Підтвердженням висловленої тези про те, що безпосереднім одержувачем коштів з бюджету здебільшого є бюджетні установи, де остаточно одержувачем бюджетних асигнувань виступають